

La salut pública i la democràcia El que ha d'ésser una Universitat

El professor brasileny Dr. Magalhaes ha donat a la Facultat de Medicina de Rio Janeiro una conferència sobre el tema «La medicina al servei de la democràcia».

La tesi fonamental de la conferència fou la de que la democràcia és compatible amb la perfecta salut del poble. Un poble malaltís —afegia— és incapaç de viure en l'ambient fort d'una democràcia. Per xò s'ha pervertit per complet el règim democràtic, arribant a ser paraula sense sentit i sense expressió a la pràctica.

El professor brasileny enten que per sanejar la política d'un poble que cobeji la democràcia, és imprescindible començar pel sanejament físic, per on és necessària la contribució de la medicina per la democratització del món.

L'orador esmaltà el seu parlament amb bells exemples desmostrant que la medicina social és el millor oxigen per regenerar les democràcies atrofiades.

Comentant aquestes afirmacions recorda «La Voz Médica», d'on treiem la notícia, que Spencer ja deia que la humanitat acabaria essent governada políticament pels metges, i que molt es pot aprendre de la història de la humanitat de la influència dels metges en la política.

Avui dia és, com se veu, més clara aquesta influència, des que existeixen els organismes mèdics internacionals— Institut Rockefeller, Creu Roja, Societat de les Nacions— que decididament amb la seva acció sanitària fan també una gran obra política.

La lliure elecció del metge

L'Assemblea de metges del Sena ha donat poder al seu Consell d'Administració per tal que emprengui una campanya encaminada a aconseguir de les Administracions públiques i privades, fàbriques, magatzems, ferrocarrils, etc., que acceptin contractes collectives sobre la lliure elecció del metge.

Aquesta condició fa temps que vé essent una de les normes sindicals per la que els confreres francesos han treballat amb més dalit. I encara que sembli mentida, en el Sindicat del Sena i en els altres Sindicats departamentals, el principi, d'una moralitat certa, ha estat acceptat per gairebé tots els metges.

El que diu molt en favor dels confreres de la nació veïna.

L'exemple vé d'America, on les riques Universitats permeten a l'estudiant dedicar-se als seus estudis, educar-se moralment i físicament i viure en un medi adequat a formar integralment la seva personalitat.

L'exemple de les Universitats Americanes (alguns costums de les quals semblen als europeus; un xic massa excessius) comença a tenir seguidors a Europa. No cal parlar de les celebres Universitats d'Oxford i Cambridge, ni dels tradicionals Collegis anglesos.

Volem referir-nos a l'evolució de les Universitats continentals cap al padró emprat per America.

Demés del projecte de Ciutat Universitària en vies de construcció a París, les Universitats alemanyes són les que conen el més vell exemple de com ha d'entendre's l'obra social universitària.

En un dels darrers números parlàvem de la ampliació feta a Munster, instituint una Facultat de Medicina i renovant i eixamplant els seus edificis. Heus aquí altres dades que cal conèixer.

Ultra els nous pabellons planejats i de la renovació del material, es farà un gran camp per exercicis físics, dos camps de futbol i quatre pistes de tennis, a més a més de pistes per curses acondicionades per tal de poder emprar-se en cas de mal temps. A part, es bastirà un edifici, amb laboratoris (antropomètric, fisiològic i psicològic, raigs X) i totes les instal·lacions higièniques necessàries, per tal de portar científicament l'educació física d'alumnes i assistents.

Encara es projecten llocs apropiats per fer possible la vida social dels estudiants.

A tots nosaltres ha de semblar un somni tot això!

L'higiene pública, funció social dels Sindicats mèdics

L'higiene, d'un temps ençà, ha estat la preocupació del Cos mèdic arreu del món. No han deixat simplement que el legislador fes les lleis, aconsellant-se en venerables corporacions d'estructura prehistòrica i d'anhels petrificats, sinó que per mitjà dels seus organismes més vius ha senyalat el camí a seguir i a empès els poders públics a una renovació que l'inèrcia tradicional feia gairebé impossible.